

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VETLANDA. — FOTO. G. W. DAHLGREN, EDSVALLA.

22:DRÄ ÅRG.

DEN 13 FEBRUARI 1921

N:o 20

Foto. Larsson, Sthlm.

Sven Hellberg

Kliché: Göta Ritbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

Sjuttio år fyller den 11 februari f. landssekreteraren i Malmöhus län Fritz Hallberg. Inom dessa år ligger innesluten en ovanligt rik och plikttrogen ämbetsmannas- och medborgargärning.

Fritz Harald Hallberg är född i Hvellinge församling av Malmöhus län den 11 februari 1851. Hans föräldrar voro kronolänsmannen och vice kronofogden Johan Fredrik Hallberg och hans maka Elisabeth Charlotta Trägårdh av den gamla framstående skånska släkten med detta namn. Efter att år 1871 hava avlagt mogenhetsexamen vid Malmö högre allmänna läroverk kom han samma år som student till Lund, där han år 1875 avlade examen till rikets rättegångsverk. Efter vederbörlig tingstjänstgöring i olika domsagor i och utanför Skåne utnämndes han 1878 till vice häradshövding och vann därefter anställning vid länsstyrelsen i Malmö, varjämte han 1879—1891 tillika innehade stadsnotariatet vid Malmö rådstuvurätt. Åt länsstyrelsen ägnade han emellertid alltjämt en del av sina krafter och sin ovanliga arbetsförmåga, därunder passerande alla grader som efter vartannat tillförordnad länsbokhållare, länsnotarie och landskamerare, intill dess han år 1884 vart ordinarie länsnotarie och därefter under längre eller kortare tider t. f. landssekreterare. År 1891 medförde hans utnämning till kronofogde i Frosta och Färs häraders stora fögderi förläggandet av hans verksamhet till landsbygden, men även under de två år han beklädde detta ämbete, gjorde han gästroller hos länsstyrelsen i Malmö där han nu blivit bofast sedan han 1893 utnämnts till ordinarie landssekreterare.

Under tre landshövdingars — Robert Dicksons, Gustaf Tornérhjems och Robert De la Gardies — hövdingetid har Fritz Hallberg därefter beklätt detta viktiga ämbete i Sveriges folkrikaste län. Tusentals ärenden av den mest mångskiftande beskaffenhet ha under dessa tjugonio år varit föremål för hans insiktsfulla och ansvars-kännande föredragning, och sällan om ens någonsin torde det ha förekommit, att det slutliga avgörandet avvikit från den mening han därvid uttalat. Alltid har länets befolkning kunnat lita på att av sin landssekreterare röna det välvilligaste motagande och det samvetsgrannaste beaktande av vad den kunnat hava att andraga. Det förhåller sig ju visserligen så, att de insatser en landssekreterare gör i sitt läns förvaltning undanskymmas eller åtminstone träda i bakgrunden för dens, vilken dock alltid utåt har förtjänsten och ansvaret för vad i länets styrelse sig tilldrager, nämligen landshövdingens. Men det finnes dock fall, där landssekreterarens gärning icke kan undgå att komma till erkännande och att detta gäller om landssekreterare Hallbergs, skola alla de vara villiga att intyga, som bygga och bo i Malmöhus län. Ingen har kunnat bliva förtrognare än han med alla sitt läns mångskiftande förhållanden och till mycket stor del har det berott på honom, att länets förvaltning kunnat fortgå så lugnt och så att säga ljudlöst, ehuru dess hövdingar vid sitt ämbetstillträde i två fall saknat det slags ämbetsmannarutin och den juridiska utbildning, som äro av nöden i en mångfald av de på en länsstyrelse ankommande målen.

Utänför sitt egentliga ämbetsområde har Hallberg tagits i anspråk för varjehandla medborgerliga och andra förtroendeuppdrag. Av chefen för finansdepartementet anlätades han år 1900 för den nämnda år tillsatta kommissionen med uppdrag att avgiva förslag till bestämmelser rörande beskaffenheten av det papper som finge användas till offentliga handlingar, ett utredningsarbete, varur framgick den första förordningen i vårt land om normalpapper, normalbläck etc. i syfte att skydda viktiga offentliga handlingar för förstörelse. Längre fram, år 1907, kallades han av K. Maj:t till ledamot i den nämnda år tillsatta dik-

ningslagstiftningskommittén. Vidare har han i många år varit ordförande i Malmöhus läns veterinärstyrelse och i styrelsen för Malmö tekniska elementarskola. Högre allmänna läroverket i Malmö har i honom vordat en intresserad och förstående inspektor och Malmö musei styrelse har glatt sig åt att räkna honom som sin vice ordförande. I sex år (1911—16) har han slutligen haft förtroendet, att i riksdagens Första kammare representera Malmö stadsfullmäktige.

Ehuru vald av högern slöt sig Hallberg i riksdagen till "det moderata parti" i egentlig mening, som ännu under hans första riksdag representerade första kammarens framstegsvänliga grupp. Detta parti motsvarade väl hans politiska kynne; de ytterligt gående riktningarna ha aldrig kunnat påräkna hans sympatier, medan väl motiverade reformförslag alltid kunnat vara säkra på hans stöd. Åtskilliga beaktansvärda motioner väcktes även av honom. Så vid 1911 års riksdag om åstadkommande av utredning rörande erforderlig lagstiftning till reglering av äganderättsförhållanden vid ändring av vägars läge och om bildandet av underhållsdistrikt för enskilda vägar, båda förslagen väl motiverade av de erfarenheter han vunnit under sin ämbetsförvaltning. Vid 1912 års riksdag väckte han vidare förslag om fosterbarnstillsynens utsträckande till alla barn under sju år, oavsett om fosterföräldrarna mottog vedergällning därför eller icke, ett i hög grad behjärtansvärt önskemål, som sedermera blivit tillgodosett. Vid den följande riksdagen gjorde han en framställning, som återkommit vid den nu samlade, nämligen om beredande av någon gottgörelse för utståndet lidande åt den för postrån å Malmö—Simrishamnsbanan utsatte postiljonen Almén. Vid 1916 års riksdag frambar han i det svenska naturskyddets intresse en synnerligen väl motiverad motion om örnars och falkars undantagande från de djur, vilka i jaktstadgan karraktäriseras som skadliga, vilken motion tyvärr emellertid icke då förmådde tillvinna sig lagstiftarnes öra. I samma naturskyddsvänliga syfte sökte han vid följande riksdag utverka förbud mot import av fjädrar av vilda fåglar. Slutligen slog han vid sin sista riksdag ett slag för en förbättring av veterinärväsendet i Skåne, åt vars tidsenliga utveckling han städse ägnat mycken omsorg och mycket intresse.

Samma saklighet och erfarna omdöme, som präglade Hallbergs hos riksdagen väckta motioner, karaktärisera hans debattinlägg. Han yttrade sig ej sällan och åhördes gärna. Utrymmet förbjuder ett närmare ingående på innehållet i hans anföranden. Måhända kan dock böra erinras, att han i sitt jungfrutal varnade för att överskatta betydelsen av de gynnsamma verkningar det under 1909 års arbetskonflikt gällande spritförbudet visade sig medföra. "För den, som på den tiden satt så att säga i breschen", yttrade han, "skulle det icke vara svårt att draga fram drastiska exempel på de mångfaldiga försöken att neutralisera detta förbud, om de ångbåtslaster berusade, som fördes tillbaka från Hälsingör till Hälsingborg, de dels lyckade, dels misslyckade insmugglingarna av sprit från utlandet, förtärandet av denaturerad sprit och de s. k. brännvinsfororna, vilkas frekvens man tack vare intensiv uppsikt någorlunda lyckades hämma. Man lyckades överhuvud taget att genom energiska åtgärder någorlunda hålla förbudet uppe. Detta kunde gå för sig under några veckor eller månader, men tror någon verkligen, att det skulle med nutida typer av människor lyckas att uppehålla förbudet under årtal eller för alltid?". En senare tids erfarenhet har ådagalagt, huru berättigt det var av Hallberg att framställa denna fråga.

År 1885 ingick Hallberg äktenskap med Anna Fredrika Vilhelmina Lembke, dotter av garverifabrikören Edvard Lembke i Malmö och hans maka, född Olsson.

Resultatet av pristävlingen om nybyggnad för Chalmerska tekniska läroanstalt, den blivande tekniska högskolan i Göteborg, utställes i Stockholm i Konstakademiens utställningssal.

Sammanlagt ha sjutton tävlingsförslag inkommit och den prisbedömande juryn har bestått av civilingenjör Sven Lübeck, professorerna Hugo Grauers, Erik Lallerstedt och Ivar Tengbom samt förste stadsingenjören A. Lillienberg. Första pris 14,000 kronor har tilldelats ett förslag, utarbetat av arkitekterna Arvid Fuhre, Hugo Jahnke, Conny Nyquist och Carl Samuelsson. Tävlingsresultatet betecknas som tillfredsställande och väl ägnat att utgöra en fast basis för det fortsatta arbetet på denna byggnadsfrågas lösning.

Efter den 10 febr. flyttas utställningen till Göteborg, där den kommer att så mycket mera uppmärksammas som de främsta pristagarne äro arkitekter därstädes.

Nedanst. bild: TÄVLINGSRITNING TILL NYBYGGNAD FÖR CHALMERS TEKNISKA LÄROANSTALT I GÖTEBORG, tilldelad 1:a priset och utförd av arkitekterna A. Fuhre, H. Jahnke, C. Nyquist och C. Samuelsson.

Kliché: Goës Ritbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

13 Februari 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 •ILLUSTR• •MAGASIN•

№ 20 HOGAKTUELL 10-17 FEBR. 22 1921 ÅRG

OMSLAGSVIGNETTEN TILL FÖRELIGGANDE N:R 20.

I blå dubbelton färg.

En livfull och vacker, nytagen bild från Venedig, visande Sankt Markus platsen, sedd från sjösidan, med alla dess underbara, historiskt och arkitektoniskt monumentala byggnadsverk.

Publicistklubben i Stockholm inledde säsongens karnevalsfester med en den 5 febr. på Hasselbacken anordnad maskerad, vilken vann den livligaste anslutning av huvudstadspubliken.

Tillställningen blev, som väntat, en fullständig succés icke minst tack vare den bizarra, karnevalsstämningens motsvarande dekorativa inramning, som Isaac Grünewald förlänat fästen. Det låg över dessa Simson-och-Deliladekorationer med den däröver spelande originella belysningen en smittande färgglädje, vilken genast tände den rätta yrande karnevalstämningen. De kvinnliga deltagarne utvecklade i sin kostymering en prakt och ett pikanteri, som lämnade intet övrigt att önska. Som ett sporrande moment häri ingick den av arrangörerna i karnevalen inlagda dräktpristävlingen. Pristagarinnorna demonstrerade omedelbart efter prisutdelningen sina dräkter från musikestraden.

Goda fotografier för omslagsvignetten

— genre och landskap — äro välkomna och honoreras vid införandet.

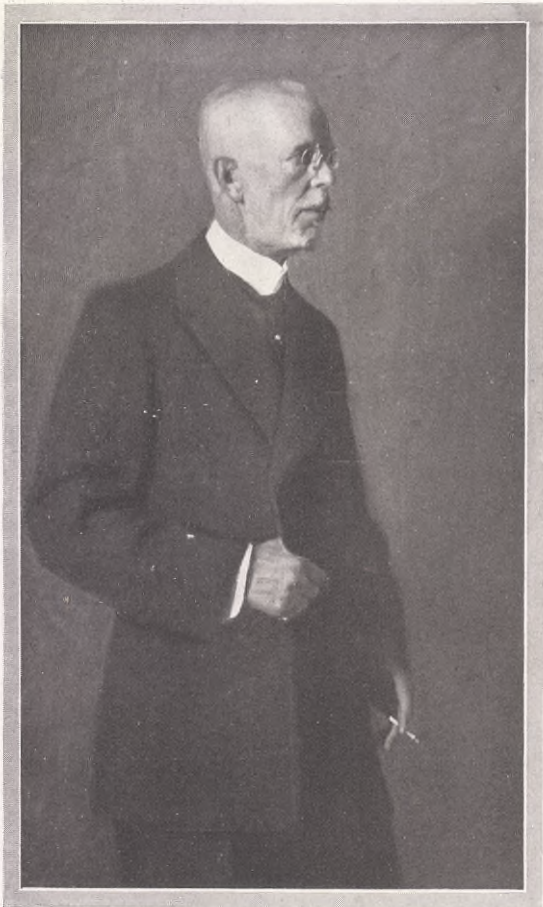

Pressfotos.

Kliché: Goës, Clg.

PUBLICISTKLUBBENS KARNEVAL PÅ HASSELBACKEN I STOCKHOLM DEN 5 FEBRUARI.

De med 1:sta (f. v.) och 2:dra priserna belönade dräkterna.

ETT NYTT PORTRÄTT AV KONUNG GUSTAF.
Utfört i olja av professor Emil Österman och för första gången
framställande konungen i vardagsdräkt. — Kliche: Goss, Gbg.

guldbröllopsdagen den 25 sept. 1917 fingo även de båda makarne mottaga rika bevis på de känslor av tacksamhet och tillgivenhet varmed de av sina underlydande omfattades.

*

En om ovanligt mod och
2 februari av en värnpliktig

Foto. Nyberg, Sthlm. Kliche: Bengt Silfverparre.

G. RUTGERSSON.

Värnpliktig vid Positionartilleriet.

beslutshet vittnande handling utfördes den vid Positionartilleriregementet, *Gustaf Rutger*sson. Han kom vid tretiden på dagen då trafiken är som allra livligast tillsammans med en kamrat körande en regementets flakvagn utför Hamngatsbacken i Stockholm då hästen blev skrämdd och satte av i vildaste sken nedåt Norrmalmstorg. Den ene av de båda männen lyckades kasta sig av medan R. stående på vagnen fortsatte den vådliga färden och av alla krafter försökte få håll på hästen. I korsningen av Hamn- och Kungsträdgårdsgatorna kom en spårvagn och svängde in mot Norrmalmstorg och en kollision syntes oundviklig då hästen lyckligtvis skyggade och kastade sig åt sidan. Körsvennen tog ett djärvt språng mot spårvagnen och klamrade sig fast där. Flakvagnen välte emellertid och hästen kunde äntligen oskadd hejdas av tillskyndande personer. All den skada den vådliga färden förorsakade var endast att en äldre dam fick en obetydlig skräma när vagnen välte. Och denna märkvärdigt lyckliga utgång får helt och hållet tillskrivas Rutger^ssons dödsföretande mod att icke släppa hästen åt sitt öde. I detta fall om någonsin skulle en offentlig belöning vara på sin plats.

Bild t. h.

GREVE J. C. H. WEDEL-JARLSBERG, Jarlsberg, Norge. Överste kammarjunkare hos konung Oscar II. — 80 år den 8 febr.

Den norske godsägaren *Johan Caspar Herman Wedel-Jarlsberg*, på sin tid kammarherre och sedermera överste kammarjunkare hos konung Oscar II, fyllde den 8 febr. 80 år. Född på fädernegodset Jarlsberg som son till greve Peder Anker Wedel-Jarlsberg och hans maka Hedevig Anker kom han efter slutad skolgång i Kristiania till Göttingen, där han under en tid vistades för fortsatta studier. Av sina starka konstnärliga intressen fördes han sedan till Karlsruhe, där han sökte utbildning för sin målarartalang, men kallades vid faderns död tillbaka till Norge för att övertaga fädernegodset Jarlsbergs huvudgård, en av landets största herresäten. Det hem han här inrättade åt sig blev i kraft av hans konstnärliga smak ett av de vackraste i Norge. Tillsammans med sin nu hänsöna maka född von Radetzka Mikulitsch, ägnade han intresserad omvårdnad åt godsets många underhavande. På

Efter porträtt

Kliche: Bengt Silfverparre.

Kliche: Bengt Silfverparre.

ÖVERSTE A. G. GENBERG. Har i dagarne rönt den sällsynta utmärkelsen av kallelse till hedersledamot av "De österrikiska artilleriofficerarnas förening".
Foto. Kaudern, Sthlm.

Översten i svenska armén *Axel Gustaf Genberg* har kallats till hedersledamot av de österrikiska artilleriofficerarnes förening, som härmed velat bringa honom sin hyllning för det utmärkta kamratskap han städe visat de österrikiska vapenbröderna under sina tidigare kommanderingar vid det österrikiska artilleriet. I hedersbevisningen har föreningen jämväl velat inlägga ett uppriktigt tack "till det ridderliga svenska folket för det högsinta och ädelmodiga sätt varpå det bistått och alltjämt bistår det österrikiska folket".

Teatersäsongen i Stockholm har varit tämligen fattig på svenska premiärer och därför mötogs framförandet av Tom Forssners "Den stora donationen", som den 28 januari gavs på Dramatiska teatern med en viss förväntan. Tyvärr visade det sig att stycket var alltför odramatiskt byggt och med alltför liten ande och fläkt över sig för att kunna räddas ens av ett delvis åtminstone mycket gott utförande. Starkaste intryck gav Uno Henning som den unge

arbetaren Anton Hansson, varjämte Jessie Wessel och Maria Schildknecht gjorde, den förra mjukt och vackert, den sednare med en välgörande humor, ett par damer av en motsatt uppfattning. Publikens intresse avtog märkbart allt eftersom kvällen skred fram och det mottagande stycket fick av pressens kritik var heller icke alltför välvilligt. Det vill synas som det nog skulle kunna upplettas värdefullare svensk dramatik att spela.

Foto. Alberg & Preinitz, Stockholm.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.—Gbg.

FÖRSTUPPFÖRANDE AV "DEN STORA DONATIONEN" AV TOM FORSSNER A K. DRAMATISKA TEATERN.

Överst: Fröken Jessie Wessel (Karin) och herr Uno Henning (Anton).
Därunder: Scen ur första akten

En av den svenska scenens främsta konstnärinnor, fru Gerda Lundequist-Dahlström, fyllde den 4 februari 50 år.

Med namnet Gerda Lundequist förknippas ofrivilligt föreställningen om ett av vår dramatiska konsts helgdagsnamn. Hennes framträdande har ständigt utgjort en borgen för en teaterafon av värderika och fullödiga mått. Som ingen annan under senaste två decennier har hon förmått levandegöra och öppna blicken för några av den sceniska littera-

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfversparre.

FRU GERDA LUNDEQUIST-DAHLSTRÖM.

50 år den 4 februari.

turens monumentalaste kvinnogestalter. Söker man i raden av dessa utleta det centrala, det starkaste i hennes konstnärliga väsen sammanflyta de många intrycken i ett enda förhärskande tragediennet. Det är otvivelaktigt med sådana högvuxna och positiva gestalter, varöver vilar något av ödets mörka klangfärg, hennes skapande intuition nått högst. Här har hennes särregna begåvning och sällsynt rika och uttrycksfulla stämma firat sina största triumfer. Men vare sig hennes kvinno- skickelser hetat Kristina i Mäster Olof, Hjördis i Härmännen på Helgoland, Ragna i Daglannet, Anna Karmina, Monna Vanna eller Tora Parsberg, ha de dock ägt något av samma inbördes släktskap som oundvikligt

Forts. å sid. 319.

Uddeholms A.-B. har vid Hagfors Jernverk i Värmland låtit uppföra ett ståtligt församlingshus till tjänst för brukets personal. Bolagets disponent, kabinettskammarherren Aug. Herlenius har tillsammans med sin maka nedlagt ett betydande arbete på byggnadens ändamålsenliga inredning. Utom en större samlingshall inrymmer huset bibliotek med läs och skrivrum samt en skolköksavdelning med ett rymligt, modärnt inrett kök och matsal. Rummen äro smakfullt inredda samt möblerade i allmogestil. Församlingshuset har under den tid det hållits öppet livligt frekventerats.

*

En av Stockholms allra populäraste affärer Allmänna Tidningskontoret vid Gustaf Adolfs torg firade den 28 januari i största stilhet och anspråkslöshet sitt femtioårsjubileum. Det startades på sin tid av den bekante stockholmaren, arkitekten Fredrik Ekberg och var först inrymt i ett litet rum i Celsing-ka huset, Regeringsgatan 1. År 1880 övertogs kontoret, som

FÖRSAMLINGSHUS I HAGFORS, skänkt av Uddeholms aktiebolag.

T. v.: EN FRIDLYST FURA, troligen den största inom Uddeholms väldiga skogsområden. Den håller 1 meter i genomskärning vid manshöjd och står i N Råda, där skogsjätten blivit fridlyst av Uddeholms aktiebolag.

T. h.: ALLMÄNNA TIDNINGSKONTORET I STOCKHOLM 50 ÅR.

Efter fotografier.

redan då fått sina lokaler vid Gustaf Adolfs torg, dock ej de nuvarande, som endast innehaft några år, av en släkting till arkitekt Ekberg, broken O. Ivia Nordquist, som varit anställd i affären alltifrån dess första dag och behöll den i sin omsorgsfulla vård ända tills hon förflidet år avled. Tack vare framförallt hennes energi och duglighet utvecklades det lilla tidningskontoret raskt och är numera en så gott som outhärlig Stockholmsinstitution.

Kliché: Bengt Sjöbergqvist.

Kliché: Bengt Sjöbergqvist.

En häftig gasexplosion inträffade den 2 febr. i Örebro i den elektriska kabelbrunnen på Drottninggatan. Genom någon läcka i gasledningen hade gas trängt in i de trummor, i vilka de elektriska ledningarna äro framdragna, och fyllt även nedstigningsbrunnarna. När så en av elektricitetsverkets arbetare med en lödlampa sysslade vid kabelbrunnen vid Storbron fattade den gasfyllda luften eld, vilken sedan genom trumman spreds till den förstnämnda kabelbrunnen, där en större gasmängd samlats och nu bringades till explosion. Locket till brunnen slungades upp i luften till tre våningars höjd samt nedföll 15 meter från platsen. Gatans asfaltbeläggning revs upp och fönsterrutorna i närliggande hus sprängdes. Gatutrafiken var vid tillfället mycket livlig, men som genom ett under blev ingen av trafikanterna skadad.

Vidst. bild: EXPLOSION I EN KABELBRUNN I ÖREBRO.

Foto. Larsson, Örebro.

Kliché: Göes Ritbyrå & Klicheanstalt, Gbg.

INGENIÖR HERMOD PETERSEN, den norske uppfinnaren av ett nytt system för ord- och bildtelegrafering.

Kliché: Goës, Gbg.

En norsk ingenjör, Hermod Petersen, har i dagarna fullbordat en märklig och, efter vad det antages fullständigt revolutionerande uppfinning på telegrafiens område. Uppfinningen rör sig om ett kopielegrafsystem, en kombination av bild- och maskitelegraf, vilket i fråga om arbets-hastighet, precision, mångsidig användbarhet och låga driftkostnader vida överträffar de bästa hittills kända snabbtelegrafsystemen.

Det nya systemet verkar helt och hållet automatiskt och telegrafister i egentlig mening bliva därför obehövlige. Endast några få personer behövas till betjäning av apparaterna vid varje station, vilket kommer att medföra ofantliga besparingar på personalkontot.

Telegrammet, det må utgöras av skrift, teckning, tryck, bild, karta,

etc., överföres på kemigrafisk väg på metallvalsar, vilka insätts i avsändningsapparaten, och återgives fotografiskt på den med ljuskänsligt papper överdragna mottagarvalsen på adresstationen. Vid företagna försök har det visat sig att en vals, rymmande 900 telegram om vardera 100 bokstäver vanlig maskinskrift, hinner göras färdig och sändas på 10 minuter. Efter ytterligare tio minuter kan

EN ÖVERTELEGRAFERAD BILD AV NORSKA KONUNGAFAMILJEN. En tredjedel av originalbilden.

Kliché: Goës, Gbg.

adresstationen vara färdig att distribuera telegrammen. Systemet medger en mycket enkel konstruktion av apparaterna med därav följande väsentligt nedbringade underhållskostnader. Inga särskilda fordringar ställas på existerande telegraflinjer. Uppfinningen väntas bliva av utomordentlig betydelse för särskilt af-färsvärlden, tidningsprässen, luftfarts- och militärväsendet.

Industrihamnen i Malmö kan anses invigd den 6 febr. i med inlöpandet i hamnen av det första fartyget, Johnsonlinjens ångare "Kronprins Gustaf". Ångaren, som närmast kommer från Antwerpen, skall på grund av depressionen inom sjöfarten lägga upp i Industrihamnen i avvaktan på bättre tider. Den sålunda invigda hamnen disponerar över ett synnerligen stort kajutrymme.

*

Till bild å sid. 316.

Kvinnornas internationella förbund för frihet och fred, vilken räknar medlemmar i alla länder,

har sin centralbyrå i Genève, där den är inrymd en byggnad kallad "Maison Internationale". Ett stort antal av förbundets medlemmar voro samlade i Genève vid tiden för Folkförbundets konferens och utvecklade därunder den livligaste verksamhet. En del av medlemmarna voro upptagna av att följa konferensens överläggningar, andra av att intervjua de delegerade eller av att söka intressera dem för de önskemål den kvinnliga fredssammanslutningen har på sitt program. I en del frågor gjordes direkta hänvändelser till Folkförbundskonferensen.

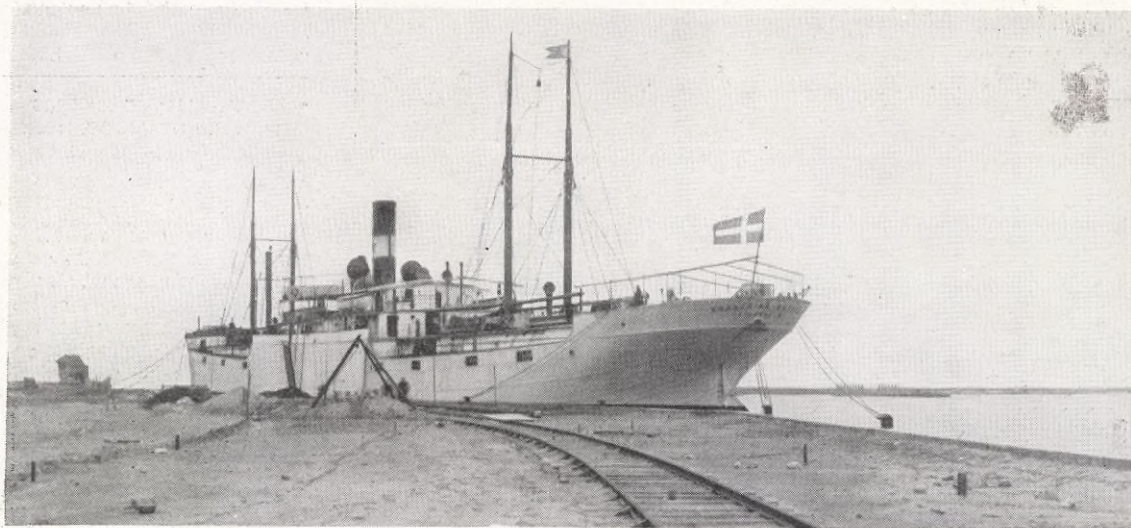

Foto. Ohm, Malmö.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöberg, Sölm-Gbg.

MALMÖ INDUSTRIHAMN

får sitt första fartygsbesök med Johnsonliniens ångare "Kronprins Gustaf" den 6 febr.

Den från Förenta Staterna för bolshevikpropaganda misslänkta och utvisade sovjetambassaden, vilken icke erkänts av amerikanska regeringen och för vilken ambassadör Martens står i spetsen, samt ytterligare ett antal från F. S. utvisade ryska bolscheviker, tillsammans 97 personer, medföljde ångaren "Stockholm" på dess senaste resa till Göteborg. Svenske konsuln i Newyork hade efter förfrågan hos svenska utrikesdepartementet viserat deras pass för landstigning i Göteborg med skyldighet för resenärerna att omedelbart därefter med annan båt-lägenhet fortsätta till Libau.

LUDWIG MARTENS, *Sovjetregeringens minister hos Förenta Staterna och jämte hela legationen utvisad därtill, ankom med denna och ett hundratal andra likaledes utvisade bolscheviker ombord å Svenska Amerika-linjens ångare "Stockholm" till Göteborg den 3:dje februari. Alla ryssarne vägrades landstigningsrätt och svårigheter uppstodo som dock slutade med att herr Martens och legationen befordrades med ångaren "Södra Sverige" direkt till Libau från "Stockholms" däck.*

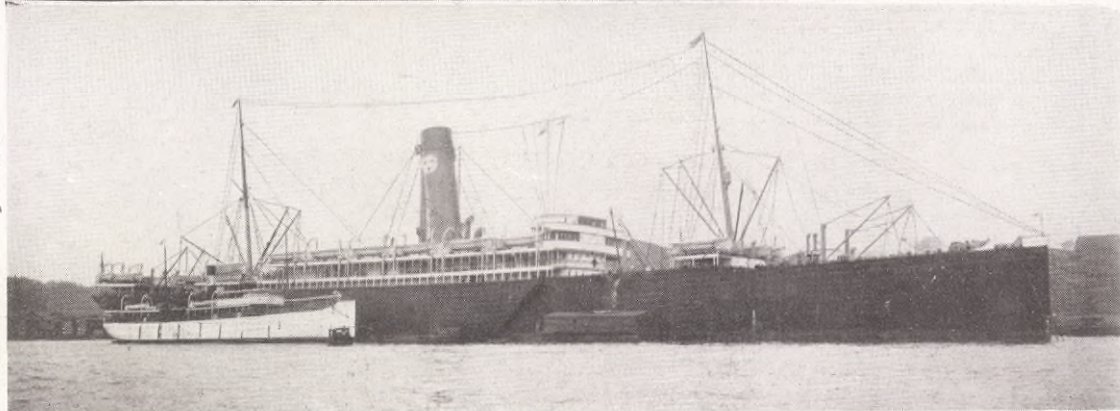
Rifer fotograf. *Kliché: Goës, Gbg.*

Konsuln hade därjämte lämnat enahanda visering åt ytterligare 72 ryska passagerare, som medföljde "Stockholm". På grund av svårigheten att vid landstigningen i Göteborg övervaka detta stora antal personer funno de svenska myndigheterna det ändamålsenligt, att överflyttningen ägde rum före "Stockholms" angörande av Göteborgs hamn, från båt till båt. När "Stockholm" tidigt på morgonen den 3 febr. nått in på Rivo fjord utanför Göteborg möttes den därför av ångaren "Södra Sverige" med vilken de ryska passagerarne skulle göra överresan till Libau. Ryssarne vägrade emellertid under allehanda förövändningar att debarkera, och slutligen ångade "Stockholm" vid 6 tiden på eftermiddagen in i Göteborgs hamn samt förtöjde i Pölsebo bojar. Ombord på ångaren anordnades polisbevakning för att hindra ryssarne att kommunicera med yttervärlden. Ambassadör Martens sattes dock i tillfälle att sammanträffa med sovjetrepublikens handelsombud i Sverige professor Lomonosow.

Slutligen löstes konflikten på så sätt, att den ryska ambassaden tillsammans med övriga från F. S. utvisade ryssar på aftonen d. 4 febr. gingo ombord på "Södra Sverige" för att göra resan till Libau. De ryssar, som kvarstannade i Göteborg, tillsammans 44 personer, höllos, med undantag av fem, vilkas pass voro i full ordning, internerade ombord på "Stockholm" tills de efter några dagar förväddes gå ombord på en annan ångare, bärgningsfart. "Fritiof", och antrada färden till Libau.

"STOCKHOLMS" DÄCKSPASSAGERARE I OTÄLIG VÄNTAN.

Fotos Allard, Göteborg.

"STOCKHOLM" Å GÖTEBORGS REDD. Vid dess sida synes "Södra Sverige", en i vanliga fall stor och präktig ångare.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.—Gbg.

DEN LETTISKE KRIGAREN SOM MÄNNISKA OCH SOLDAT.

FÖR H. 8. D. AV KAPTENEN VID LETTISKA GENERALSTABEN GÖSTA MELIN.

Redan av naturen är den lettiske ynglingen förträffligt ägnad till soldat, hans starkt byggda kropp och muskulösa lemmar giva honom liksom även den hårdande fostran som vanligen kommer honom till del, förmåga att utan ansträngning genomgå även de största strapatser och åtminstone bondeklassens, vilken utgör större delen av landet; innevånare, ungdom är redan från sina tidigaste år vana vid hårt arbete, under förhållanden som snart göra dem okänsliga för väder och vind. Läggas därtill den kärlek till och intresse för sport och idrottsövningar som ligger i folknaturen och där strävan att om möjligt överträffa varandras resultat är det utmärkande, är det lätt att förstå det; det är starka, vältränade om också i själva rasens läggning något stovvuxna och grova ynglingar som samlas till fanorna. Även å huvudets vägnar är emellertid den lettiske rekryten väl utvecklad, ty letten i allmänhet har icke endast lätt att inhämta och samla kun-

Efter fotograf.

LETTISKT KAVALLERI.

Kliché: Goes, Öbg.

Efter fotografi.

LETTISK PATRULL VID TYSKA GRÄNSEN.

Kliché: Goes, Öbg.

skaper, utan beflitar sig också själv med stort intresse att förskaffa sig största möjliga lärdomsstandard.

Det är också för en något så när god människokännare lätt att få en inblick i dessa människors själsliv och de äro likaledes vid en väl avvägd human behandling utan att därigenom disciplinens band slappas, det bästa tänkbara soldatmaterial, och den lettiske soldaten går i döden för den officer, vilken förstår att på samma gång han bibringar honom intresse för den militäriska utbildningen och dess fortgång, också bevisar det han för honom har ett mera utpräglat intresse som person. Ty den lettiske soldaten måste behand-

las som individ och det är en av officirarnes största uppgifter att hos honom väcka den personliga äregirigheten till sitt yrke och den lust till uppfyllandet av de soldatiska pliktterna som slumra i hans bröst. Rätt behandlad kan man av den lettiske soldaten fordra de svåraste och mest ansträngande prestationer och han skall sätta en stolthet i att

LETTERNA FÖRSVARA DÛNABRYGGORNA (under Bermondttiden). — Kliché: Goes, Öbg.

Efter fotografi

LETTISKA TANKS.

Kliché: Goes Rithör 5. Liebenstall, Gbg.

utan knot och möjligast förstklassigt utföra desamma. Framför allt måste man emellertid också visa honom det man skänker honom sitt oinskränkta förtroende och kan gärna vid utdelandet av order ge de enskilda individerna en smula andligt spelrum. De böra få möjlighet att känna sin egen delaktighet i handlingen och dess utveckling. Väl ledd och utrustad äro dessa soldater också nästan oemotståndliga, ingen fara, ingen övermakt är stor nog att kasta dem tillbaka och hindra dem i utförandet av ett givet uppdrag.

Den enskilde soldaten visar ofta rörande förtroende och tillgivenhet för sina officerare och vanligen sörja alla gemensamt för att intet fattas som kan bidra till ömsesidig belåtenhet varigenom ofta ett nästan

patriarkaliskt förhållande uppstår. Detta bestärkes ytterligare genom alla underhållnings- och förströelseaftnar som de olika truppdelarna anordna. Under lugnare förhållanden inbjudas även garnisonsortens eller omnejdens kvinnliga ungdom till danstillställningar och baler vilka mycket gouteras och den lettiske soldaten är en stor kavaljer.

I övrigt är han mycket intresserad av lektyr och litteratur i allmänhet och särskilt ivrig tidningsläsare. Varje kompani håller sig vanligen med flera olika tidningar av den mest olika politiska färg, ehuru den mest lästa torde vara militärbladet "Den lettiska krigaren" vilken särskilt sysselsätter sig med tillvaratagandet av arméns intressen. Ty envar av arméns medlem-

mar är djupt intresserad av såväl inom utlandets politiska och övriga betydelsefulla händelser.

I övrigt äro dessa soldater enkla och anspråkslösa. En blomma att fästa på uniformsmössan eller i hästens betsel, en flik av solen eller ett stycke blå himmel kan för dem betyda oändligt mycket och alstra en glädjefylld stämning. Och jag själv som personligen funnit många goda och trofasta vänner såväl bland mina officerskamrater som hos den enka mannen i ledet, måste uppriktigt säga det, det är svårt att finna bättre kamrater och bättre människor.

Efter fotografi

FRANSKA HEDERSTECKEN UTDELAS TILL LETTISKA SOLDATER.

Kliché: Goes, Gbg.

Efter fotografen.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Shtim—Gbg.

EN SVÅR JÄRNVÄGSOLYCKA I WALES.

En fruktansvärd järnvägsolycka inträffade den 26 jan. i Wales på Cambrian-järnvägen, i det att kustexpressen under högt uppdriven fart rände emot ett annat från motsatt håll kommande tåg. Olyckan skedde i en kurva och kunde icke förhindras av lokomotivförarne, som först i sista stund upptäckte faran. Ett tjugotal personer dödades varjämte ett betydande antal erhöilo fruktansvärda blessyrer.

bron på landsvägen från Dublin till Gormanston. En polispatrull, som utsändes mot bron besköts även av de i försåt liggande sinn-feinarne, vilka därefter flydde från platsen, men föllo i händerna på en annan utsänd polisstyrka. Fem sinn-feinare häktades varjämte den engelska polisen på platsen anträffade ett stort lager av vapen och ammunition.

Enligt meddelande från London har Lord Chief Justice i England *lord Reading* utnämmts till vice konung och generalguvernör över Indien efter nuvarande vicekonungen lord Chelmsford, som i april frånträder den höga posten.

Lord Reading, som är född i London 1860 och av judisk börd, bar, innan han 1917 upphöjdes till peer, namnet Rufus Isaacs. Han har bakom sig en lysande bana som jurist, utnämndes 1910 till Attorney-

General, i vilken egenskap han jämväl fick säte och stämna i kabinettet, samt 1913 till Lord Chief Justice of England, landets högsta domarevärdighet. Vid sidan av denna bekläddes han under världskriget med flera höga förtroenden: var sålunda 1915 president i den engelsk-franska missionen till Förenta Staterna, 1917 särskilt engelskt ombud där och slutligen 1918—19 engelsk ambassadör i Washington.

På samtliga dessa poster gjorde han sitt land stora och högt värdesatta tjänster. Vidare är att nämna att han åren 1904—13 representerade staden Reading, efter vilken han sedan tog sitt namn, i underhuset.

Nyligen kom till engelska säkerhetspolisens på Irland kuskap, att sinn-feinarne planerade ett bakhåll vid Tolka-

Efter fotografen.

Kliché: Bengt Silfverparre.

IRLÄNDSKA OGÄRNINGSMÄN INFÅNGAS I BOMB-SÄKRA VAGNAR, en ny konstruktion.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfverparre.

LORD READING, nyutnämnd till vice konung över Indien. Foton tagen som Lord chief justice.

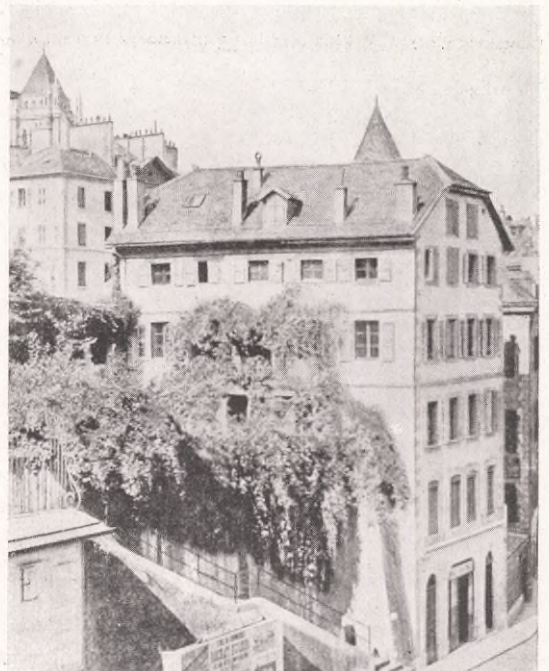
"MODEREN" AV HELGE RODE ett nationellt skådespel nyuppfört å K. Teatern i Köpenhamn med anledning av Sönderjyllands införlivande med moderlandet. Å bilden synas fru Betty Hennings (Modern), herr Taus Neiiendam (Sonen) samt Tron och Hoppet. — Efter fotografja — Kliché: Goets Ritbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

Det kongelige Teatret i Köpenhamn hade den 30 jan. urpremiär på Helge Rodes skådespel "Moderen", ursprungligen avsett att uppföras som fästspel vid tiden för Sydjylland's återförening med Danmark, ehuru premiären av olika anledningar måst uppskjutas månader framåt. De hysta farhågorna att skådespelet icke nu skulle finna samma resonnans hos publiken som under återföreningstidens klang- och jubeldagar besannades icke. Trots sin dramatiska svaghet, sin brist på logik och fasthet i händelseförloppet förmådde skådespelet genom sina av oförläpelig skönhet präglade drömska syner, som starkt appellerade till de fosterländska känslorna, försätta den fulltaliga publiken i en av fästlig glädje buren hänförd nationell stämning. Som de starkaste scenerna kunna nämnas avskedet mellan Modern (Danmark) och Sonen (den förlorade landsde-

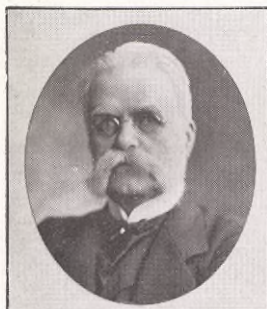
Forts. å sid. 319.

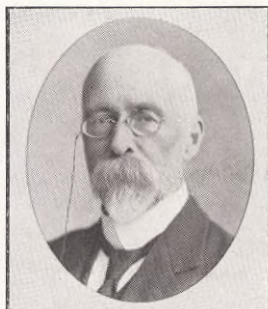
"INTERNATIONELLA KVINNOFÖRBUNDET FÖR FRED OCH FRIHET" I GENÈVE. T. v. DE TRE NORDISKA LÄNDERNAS REPRESENTANTER i kommittén: fr. v. dr. Kristine Bonnevie (Norge), professorskan Anna Bugge-Wicksell (Sverige) och Henni Forchhammer (Danmark). T. h. "MAISON INTERNATIONALE" I GENÈVE, Förbundets residens. — Text å sid. 311. — Kliché: Bengt Sjöfversparre.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

R. H. BENCKERT.
F. d. Bankinspektör. — Sthlm.
75 år 11 febr.*

J. TEGNÉR.
F. d. Protokollssekr. — Sthlm.
70 år 11 febr.*

J. WIDÉN.
Landshövding. — Östersund.
65 år 16 febr.*

A. R. A. VON HEDENBERG.
Krigsdomare. — Stockholm.
50 år 16 febr.*

S. E. LINDQUIST.
F. d. Bankkommis. — Sthlm.
75 år 16 febr.

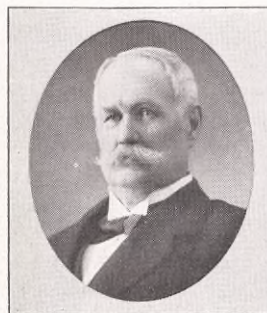
D. LUNDVALL.
F. d. Handlande. Komm.-st.-
ordf. m. m. — Borlänge.
70 år 26 jan.

P. A. FORSSMAN.
Disponent. — Roma.
60 år 8 febr.*

G. A. SANDBERG.
Apotekare. — Stockholm.
50 år 14 febr.*

A. W. A. HAGANDER.
F. d. Häradshövding. — Kristti-
anstad. — 70 år 13 febr.*

A. N. H. WAHLGREN.
Professor. — Stockholm.
60 år 15 febr.*

J. H. WIDMAN.
Kyrkoherde. — Vidbo.
60 år 23 jan.*

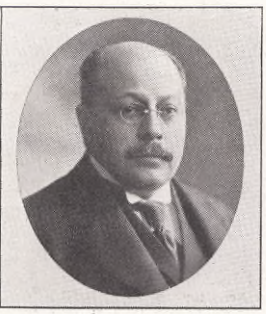
K. NORDLUND.
Förste Fölkskoleinsp. — Sthlm.
50 år 16 febr.*

C. H. P. AF BURÉN.
Direktör. — Stockholm.*
60 år 14 febr.*

P. ANDERSSON.
Disponent. — Arvika.
60 år 3 febr.*

J. S. JOSEPHSON.
Grosshandlande. — Stockh.
55 år 15 febr.*

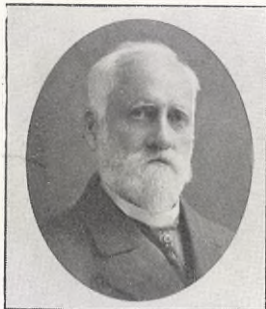

A. O. M. DE YOUNGE.
Direktör. — Stockholm.
55 år 14 febr.*

Klitch: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.—Gbg.

* Data å nästa sida.

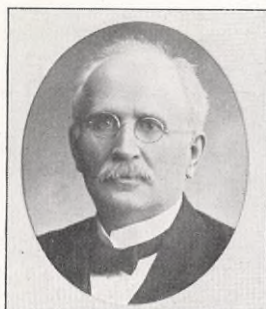
VECKANS PORTRÄTTGALLERI

E. A. MOBECK †.
F. d. Advokatfiskal. — *Sthlm.*
F. 1836. † 28 jan.*

G. W. KÄSSMAN †.
Disponent. — *Norrköping.*
F. 1846. † 22 jan.*

A. J. JACOBSSON †.
Lektor. — *Stockholm.*
F. 1858 † 24 jan.*

P. A. R. GEORGI †.
Godsarrangör. — *Arnö.*
F. 1858. † 22 jan.*

F. H. RÖNSTRÖM †.
F. d. Häradskrivare. —
Klippan. — F. 1851. † 30 Jan.*

C. JOHANSSON †.
Direktör. — *Stockholm.*
F. 1858. † 3 Jan.*

K. HALI †.
Advokat. — *Vänersborg.*
F. 1866. † 14 Jan.*

Älände: Kem. A.-B. Densjö Sjöförrädd, Sölm—Gbg.

* Data här nedan.

ROBERT BENCKERT. Stud. 63, hovr.-ex. 67, v. hvd. 72; omb.-man i Stockh. e. bank 73—88, aud. v. K. Flott. 74—88, sekr. h. Stockh. hand. o. sjöf.-nmd 75—88; sekr. o. omb.-man i Stockh. stads brandförsäkr.-kontor 81—06, omb.-man i Stockh. hypot.-kassa 86—20; bankspekt. 88—13. Led. i ett flertal olika komm. f. omarbet. av lagbestämm. ang. banker, sparb., hypot.-inr. o. försäkr.-anst. under åren 89—12. Styr.-led. i Stockh. hypotekskassa sdn 95. Stadsfullm. i Stockh. 1900—04. Biografi o. helsid.-portr. årg. IX:17. 16. Verkst. dir. i Tullinge a.-b. sdn 05.

JOHAN WIDÉN. Stud. 74, hovr.-ex. 80, v. hvd. 83, länsnot. i Söderml. l. 85, rådmän i Nyköping s. å., landssekr. i nämnda län 96, statsråd o. chef f. Civildep. 05, landshövding i Jämtl. l. sdn 06. Ordf. i länets hushålln.-sällsk. s. å. Inspekt. v. H. allm. lärov. i Östersund sdn 18. Led. av Riksd. A. K. 1900—17; v. ordf. i lagutsk. 10 o. 11, ordf. 12—13; talman i A. K. 14—17. Ordf. i fattigv.-lagstiftn.-komm. sdn 07, i kyrkofondskomm 17. Kommandör m. st. k. N. O. (14) o. V. O. (20). Biografi o. helsid.-portr. årg. XIX:1.

ANGUR VON HEDEBERG. Stud. 88, hovr.-ex. 92, aud. 96, dom i Stockh. Rådhr. s. å., krigsdomare 16. Deleg. i Jönk. jur. byrå i Stockh. 96—15. Styr.-ordf. i a.-b. Kreditbanken 19.

PER FORSSMAN. Stud.-ex. 81, stud. sockerfnd. i uttl. 90, disponent v. Roma sockerfabr. a.-b. sedan 93; led. av styr. f. Klintehamn—Roma j.-rnv. a.-b. och i styr. f. Ronehamn—Hemse jernv.-a.-b. Led. av Riksd. F. K. 11—19.

CARL SANDBERG. Apot.-ex. 94, efter anst. å olika apot. förestånd. f. apot. i Vänersborg 04, f. apot. Engeln i Stockh. sdn 08.

AXEL HAGANDER. Stud.-ex. 69, hovr.-ex. 73, v. hvd. 76, aud. v. Vend. art.-reg. 78—84, fisk. i Sk. hovr. 84, häradshövding i Gärd. o. Albo doms. 90—18.

ANDERS WAHLGREN. Stud. 78, fil. kand. 82, avg.-ex. fr. K. Skogstinst. 83, e. jägm. 84; förestånd. f. Kalleberga skogssk 94, jägm. i N. Roslags rev. 01, t. f. dir. f. K. Skogstinst. 06, professor v. Skoghögsk. sdn 15, dess rektor s. å. Led. av 1906 års skogsvårdsundervisn. komm. Omb. f. Sverige i Le Tour. club de France intern. perm. komm. 13. V. ordf. i styr. f. Sv. skogsv.-fören. sdn 13; led. av Lantbr.-akad. Led. av Sv. konstnär. fören.

HERBERT WIDMAN. Stud. 80, prästv. 89, preb. v. past. 90, komm. 94—98. Sv. diakonan-t. förste förestånd. v. dess instift. 98—15, har han såsom föregångsman inlagt utomordentlig förtjänst om dersamma. — Tf. kyrkoh. i Fröshult 15—21, kyrkoh. i Vidbo o. Husby—Långhundra sdn sistn. år.

KARL NORDLUND. Stud. 83, fil. dr. 1900. Lekt. i hist. i Uppsala 04, rekt. i Hudiksv. 07, rekt. v. H. reallärov. i Östern. 13; förste folkskoleinspektör i Stockh. sdn 18. Stadsfullm. i Uppsala 07, i Hudiksv. 08—12, i Stockholm 18—21. Led. av centr.-styr. f. flick- o. samskolefören. 09—19 (v. ordf. fr. 14); ordf. i Pedagog.-sällsk. i Stockh. 14—21.

CARL AF BUREN. Stud. 81, genom. Schartaus hand.-inst. 82. Ägde Flemingme Järnverk t. 03 då dets. övertog t. a.-b. med B som disp. Nämndem. 95—04, landstingsman 06—11, led. av Riksd. A. K. 03—10. Sdn 16 verkst. dir. f. Sv. kolimportörernas fören.

PER ANDERSSON. Började 90 ett gjuteri i Arvika i minsta skala, arbetade upp det under hand till de verkstäder ur vilket det nu stora verkstads-etablissemang A-B Arvika verkstäder framstätt. o. vars chef A. är. Verkens produktion av lantbruksmaskiner av olika slag är högt värderad både inom o. utom landet. Ordf. i Arvika stadsfullm., handels-

kamm; dir. f. elektr.-verket, styr.-led. i Värml.-bankens avd.-kontor m. m. Led. av Riksd. A. K. 09—12. Ordf. Bränslekomm. 18. Biografi o. helsid.-portr. årg. XX:6.

JOHN JOSEPHSON. Efter avslut. skolestudier, anställd. i den av fadern grund. manufakturfirman Bendix, Josephson & Co. samt praktik i uttl. delägare i nämnda firma 89; v. fadersns död ensam inneh. Led. av Stockh. handelskamm. sdn 02, dess v. ordf.; ordf. i dess tullutsk.; led. av handelsrådet 12, led. av Stockh. hand. o. sjöf.-nmd sdn 13. Skänkte på 5-årsdagen Eldhs Wennerbergstakt t. huvudstaden. Biografi o. helsid.-portr. årg. XVII:26.

ALLON DE YOUNGE. Verkst. dir. i a.-b. Karta—Oazens kalkbruk sdn 17; styr.-ordf. i Nya murbruksfabr.-a.-b. Stockh. sand-a.-b. Nya a.-b. Terroir a.-b. Skattugnsbyns kalkbr., Grus o. sand a.-b.

ERNST MOBECK †. Stud. 55, hovr.-ex. 60, v. hvd. 66. e. o. kansl. i Kammarrätt s. å. ord. 72, adv.-fisk. 81—01.

WOLDFMAR KASSMAN †. Egnade sig efter avslut. elem. o. hand.-skolestudier åt köpm.-banan. Deläg. i firman Peterson & Lind 90—06, verkst. dir. i Gamlebro a.-b. i Norrk. 06—16. På sin tid stadsfullm. ordf. i Sv. hand.-re.-fö en. i Norrk., i Textilklubben där; styr.-led. i Sv. yllefabr.-fören., i Sv. textilind.-föbr. Hand.-fören., i Norrk. köpm.-fören., i Sparb.-

AXEL JACOBSSON †. Stud. 81, fil. lic. 89, fil. dr. 95; Provår i Uppsala 89—90, e. o. eller v. lekt. v. Norra Latnallärov. 90—99, lekt. i lat. o. grek. i Hudkvs. 1900, kallad t. adj. i lat. grek. o. modersm. v. Nya elem.-skolan 02, t. lektor i lat. o. grek. där 03. Sv. akad. mindre guldm. 03, hed.-omnäm. 04 f. tolk. av Lucretii "De rerum natura".

PER GEORGI †. Stud. 79, utex. fr. Ultuna lantbr.-inst. 81, godsförvalt. i Dam. 81, andre lär. v. Väderbrunns lantbr.-skola 82—86, tf. förestånd. där 86—89, övertog 91 Sparreska godset Arnö på arr. Led. av hushålln.-sällsk. förvalt.-utsk. 14—20; på sin tid ordf. i komm.-st. i nötboskapspremi-nmd, led. av kyrko- o. skolråd; tidigare landst. gsm. V. ordf. i Sörm. lantm. centr.-fören.; ordf. i Södra Söderml. lantbr.-klubb. På sin tid led. av dir. f. Nvkköp. l. brandst.-bol. Jönåkers här. allmänn. styr., ordf. i Jönåkers hushålln.- o. veter.-nmd f. Nyköp. distr.

FRITZ RÖNSTRÖM †. Stud. 75, e. o. landskont. 77, tf. här. skriv. under åren 78—88, häradssekr. i numera Ängelholms fögd. 88—18. Styr.-led. i Skån. e. banks avd.-kont. i Klippan 93, i Skån. Fred.-a.-b. avd.-kont. där sdn 10; styr.-led. i Åsbo här. sparb. sdn 94, senare är verkst. dir. där.

CARL JOHANSSON †. Efter avslut. skolestudier anst. h. Brandförsäkr.-a.-b. Sverige 75, inom vilket han avancerade till kamrer 83; vid bolagets ombildande t. brandförsäkr.-a.-b. Fenix dess kamrer och sdn 08 verkst. direktör. — Under Js synnerligen skickliga ledning har detta bolag utvecklat till en av landets allra främsta brandförsäkringsinstitutioner.

KNUT HALI †. Stud. 85, hovr.-ex. 89, v. hvd. 94; adv. o. inneh. av Vänersborgs juridiska byrå sdn 95. Omb.-man h. Ensk. banken i Vänersb. sdn 08; led. av Sv. advokatsamf.

Porträtt till veckans Porträttgalleri

böra vara **om möjligt sena datum** för att införas.

Uppgifter till porträtt

böra ansluta sig till frågoformulär från redaktionen. Särskilt påpekas nödvändigheten av att **alla förnamn angivas, med tilltalsnamnet helt utskrivet och understruket.** Förbiseende härutinnan **utesluter biografi.**

Porträtt och biografi

införas efter begäran från Redaktionen, som också bär kostnaderna. Förslag emottagas gärna.

Hrr Fotografier uppmanas att vid insändandet af fotografier till HVAR 8 DAG tillse, att firmanamnet är anbragt på fotografiets baksida. Endast då angifves firmanamnet.

Efter fotografen DEN SJÖRA KARNEVALEN I NIZZA, den första efter kriget. En o anligt överskådlig bild av karnevalsitet; "Skönhetsgudinnan", Prins Karnevals gemål.

Karnevalen i Nizza tog sin början på attonen den 27 jan, under ett oerhört livligt deltagande från befolkningens och turisternas sida. Fästligheterna inledes med kanoussalut, varefter karnevalståget med kung Karneval i spetsen drog genom gatorna. Stadens alla musikorkestrar konserterade, allmän illumination var anordnad och på de asialtbelagda torgen trådde ungdomen dansen. Karnevalstiden sträcker sig över 28 dagar. Det är 7 år sedan den senaste karnevalen i Nizza ägde rum.

vid Hjalmar Selanders sällskap. År 1917 tilldelades konstnärinnan av konungen Litteris et artibus för sin utomordentliga scenkonstnärliga gärning. Sedan år 1908 är fru Lundequist i äktenskap förenad med verkst. direktören vid de Carnevaleska bolagen i Göteborg, Alfred Dahlström.

(Biografi och helhetsporträtt årg. VIII: 7.)

Frågor, fr. sid. 309.

pråglar varje verk av samma mästarhand. Den största publikframgången vann skådespelerskan med sina tätt på varandra följande glansroller: Tora Parsberg i Björnsens då aktuella drama Paul Lange och Tora Parsberg samt Monna Vanna i Mæverlincks drama med samma namn. En senare högtligen uppmärksammas tolkning blev titelrollen i Hjalmar Söderbergs Gertrud. Såsom en av våra yppersta karaktärskådespelerskor, vilken byggt hela sin konstnärliga gärning på det levande materialet, det vill säga på de gestalter, vari en diktare sökt sig ett korresponderande uttryck med den övriga mänskligheten, står fru Lundequist frammande för den moderna omvälvningen i vår sceniska

konst, vilken, främst byggande på synsinnets, kan miss-tänkas för ett försök till avslipning av just de kan-tigheter och säregenheter, som skapa såväl en scenisk som det levande livets karaktär. Att en god skådespelare icke nödvändigtvis behöver uppgiva sig själv för en god regissör fick fru Lundequist emellertid till-fälle att visa vid sitt gästspel förra året å Lorens-bergs-teatern i Göteborg såsom drottningen i Hamlet. Fru Lundequists sceniska bana begynte i mycket unga år vid konservatoriet i hennes födelsestad, Stock-holm. Elev av August Lindberg har hon sedermera under olika perioder haft engagemang vid Dramatiska teatern, Svenska teatern och Vasateatern i Stockholm samt vid Stora teatern i Göteborg och 1901—1905

Fortf. fr. sid. 316.

len) samt återföreningen. Sonen är vid avskedet förtvivlan nära men modern, själv i sitt innersta gripen av skilsmässans bitterhet, känner ännu förröstan — de två goda föerna Tro och Hopp skola följa honom in i fiendens värld. Mörkret bryter in och under tordön höjer sig en isvall mellan moderns och sonens värld. Men sonens hopp går ständigt tillbaka till det förlorade hemmet. Återföreningen symboliserades av den stämningssättade och gripande scenen i moderns hydda då efter ett våldsamt oväder ismuren rämmar och förintas, våren bryter in och solskenet liv-givande fäddar ner över den frusna marken, som hölls av blom-mornas prakt.

Fru Betty Hennings framställning av skådespelets huvudperson Modern blev en skapelse av gripande styrka och oförgämlig skönhet vilken på ett avgörande sätt bidrog till den lysande framgång premiären blev.

Överst: KISTAN MED DEN FRANSKE "OKÄNDE SOLDATEN" — se H. 8. D. denna örg. n:r 8 — översöres till sin gravkam-
mare under Triumfbågen i Paris. — Därunder: t. v. MARSKALK FOCH OCH KRIGSMINISTER BARTHOU vid konferensen i
Paris. T. h. PREMIÄRMINISTER LLOYD GEORGE efter högtidligheten vid Triumfbågen. Efter fotografier. Klubb: Drott Silfverparre.

Stoflet efter "den okände franske soldaten", som den 11 nov. fördes från slagfältet vid Verdun till Paris och ägnades en gripande nationell hyllning i samband med den franska republikens 50-årsjubileum, insattes den 28 jan. i den för kistan jordning-
ställda graven i Triumfbågen i Paris. I ceremonien, vilken för-

siggick under enkla former, deltog regeringsmedlemmarna, rikets tre fältmarskalkar, representanter för de allierade nationerna och slutligen deputationer för invaliderna samt för änkor och de faderlösa barnen. — De nedre porträtten äro synnerligen aktu-
ella till den tyska skadestandsfrågan.

INNEHÅLL: Landssekreterare Fritz Hallberg (biografi och helsidesporträtt). — Konung Gustaf. — Sovjetambassaden i U. S. A. i Göteborg. — Från Teatervärlden. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Liettiska soldater. — Veckans porträttgalleri m. m.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller ovilkorligt förbud.